

Scris de emil.neacsu pe 22 martie 2011, 21:04

Nu bateti la usa ambasadei din Tokyo! Nu va ajuta nimeni

La zece zile de la devastatorul cutremur, urmat de tsunami, din Japonia, autoritatile de la Bucuresti au organizat o operatiune de evacuare a romanilor din acest stat asiatic. Numai ca evacuarea a fost pe bani, la un pret – fix 1.000 de euro – mult peste tarifele practicate de liniile aeriene comerciale. MAE a justificat pretul ridicat prin faptul ca romanii din Japonia au un nivel de trai ridicat si isi permit ”luxul” de a pleca din tara care le-a oferit mai multa protectie, respect si atentie decat Romania.

Ambasada Romaniei la Tokyo/Cristian Botez

Dar MAE nu a luat in calcul faptul ca in Japonia sunt multi studenti sau poate ca romanii care au fost afectati de cutremur nu mai au nimic in afara de hainele de pe ei. ”Nu facem acte caritabile pe bani publici”, spunea premierul Emil Boc celor care au criticat ”marea evacuare”, fiind in consens cu seful sau, T. Basescu, cel care spunea ca Romania nu e stat social care sa aiba grija cetanilor sai. Asadar, stiti cati romani au fost evacuati din Japonia? Aproximativ 30, intr-un avion cu peste 100 de locuri. De ce atat de putini? In primul rand, ambasada nu s-ar fi ocupat sa-i informeze pe cei aproximativ 2.000 de romani din Japonia, apoi cei de la MAE au ignorat faptul ca in multe zone sunt intreruperi de energie electrica sau comunicatii. Si nu in ultimul rand, romanii care traiesc acolo au fost pusi in fata unei decizii dure: sa se desparta de familiile lor japoneze.

Interesant este faptul ca printre cei aproximativ 30 de evacuati s-au aflat cei de la ambasada Romaniei din Tokyo. Ma intreb: ei au beneficiat de gratuitate la evacuare sau li se opresc cei 1.000 de euro din salariu?

Peripetiile unui ziarist roman la Tokyo

Dar sa incheiem cu speculatiile si sa vedem realitatea cruda, relatata de ziaristul Cristian Botez, care s-a aventurat in Japonia, in pofida riscurilor enorme. Luni, [Cristian Botez a ajuns la ambasada Romaniei la Tokyo](#), unde... a fost tinut la usa, luat peste picior si trimis "la plimbare" de catre functionarii ramasi acolo. Pentru ca persoanele de contact recomandate de Ministerul de Externe de la Bucuresti erau... evacuate in Romania. Urmariti, in continuare, relatarea lui Cristian Botez.

"Am prieteni la MAE si oameni pe care ii apreciez la Biroul de presa al institutiei. Altfel as fi scris in titlu **OMERTA!** Iata prin ce am trecut luni, 21 martie, cand m-am dus in Tokyo ca sa fac un reportaj despre organizarea, de catre Ambasada Romaniei in Japonia, a zborurilor TAROM cu romanii care vor sa paraseasca arhipieleagul nipon si sa se intoarca acasa, in tara. Relatare pas cu pas. Replica dupa replica! (Si nu ma refer la cutremure ..) Asadar, luni la 6.00 dimineata, ora locala, m-am trezit si am pornit, de la Ramada Hotel, pe jos, spre Umeda Station, locul de unde, prin subway, ajungeam la gara Shin-Osaka, statia de unde urma sa iau trenul de mare viteza, Sinkkasen Tokyo, spre capitala nipona. Dupa scandalul izbucnit in media romaneasca legata de zborurile TAROM spre Romania, cu romanii evacuati spre tara, am considerat ca era momentul sa verific la sursa despre ce era vorba. Fac cateva precizari importante. De fiecare data cand plec, ca jurnalist, oriunde in lume, indeobste in zone calamitate, in tari in care au loc revolte populare sau in teatre de operatiuni militare, trimit scrisori de informare catre Ministerul Afacerilor Externe, cu date legate de felul si mijloacele de deplasare, cu locurile unde ma cazez, cu date de contact. Este important ca reprezentantii tarii, in situatii si locuri exceptionale, sa stie de tine. E o chestiune elementara de organizare. In interesul personal si spre stiinta celor de acasa. Nu dezvolt. Ei bine, asa am procedat acum. Inainte sa pornesc spre Japonia am avut o corespondenta pe e-mail cu reprezentantii Biroului de presa al MAE, care, in final, mi-au stabilit legatura cu **Diana Tihan, secretar III al Ambasadei noastre din Japonia**. OK. Luni am plecat spre Tokyo. 500 de kilometri parcursi in 2 ore si jumatate. Apoi, o ora cu metroul pana in zona Ambasadei. Roppongi Hills. O zona superba. Cu sacul in spate plin de scule (camere foto, video, cabluri si computer si cu o bandana tricolora legata de maner, ajung pe straduta pe care e situata Ambasada Romaniei. Poarta masiva de metal, intredeschisa. Intru. Ma intampina un angajat, asazis portar. „Noroc, noroc!” „Dati-mi va rog pasaportul”. „Doamna Tihan este?” „Imi pare rau, nu este” „Altcineva care se ocupa de presa?” Nici doamna **Andreea Bucnaru (atasat presa si cultura) nu este**” „Bine. Sunt Cristian Botez, ziarist si as vrea sa vorbesc cu cineva de aici. Am venit din Osaka”. „Stati putin”. Tipul dispare, iar eu astept pe un fotoliu. Intre timp, apare o doamna cu o tava in maini plina cu castroane cu supa aburinde. „Cine mai vrea supa?”. Nu sunt vizat de intrebare si nici nu ma simteam atras. „E clar”, mi-am zis. „Am nimerit la ora supei”. La trei metri de mine un alt functionar vorbeste cu un african. Tipul vroia o viza de intare Romania. Dialog banal, in engleza. Dupa patru minute apare un alt tip. 30 de ani, par scurt, camasa, cravata. Foarte politico. „Buna ziua. Ce doriti?”. Ma prezint si ii spun alea-alea. Toata povestea. **Imi pare rau. Doamna Tihan a plecat in tara. La fel si Doamna Bucnaru**” „Bine!” zic. „Atunci, sa vorbesc cu altcineva!” „Despre ce?”. Deja intrasem intr-o zona a absurdului. Imi pastrez calmul si spun: „De exemplu, despre zborul TAROM de ieri”. „Nu am informatii!”-. Omul nici nu clipeste. Li spun: „Iertati-ma, vorbim de un

sfert de ora si inca nu v-ati prezentat”**Adrian Cristea**”. O secunda ma gandesc la fostul atacant dinamovist. NU, imposibil,. Nu are cum sa fie el. „Domnule, Cristea, informatiile despre acest zbor au fost deja difuzate de media!” „Pai, atunci, eu ce sa va mai spun”. Ma umfla rasul. „Spuneti-mi, atunci, ceva despre urmatorul zbor!” Sunt calm. Inca. „Imi pare rau”, zice**Adresati-va Ministerului**”**„Domnule, am venit in Japonia de la 10.000 de kilometri ca sa ma trimiteti la Biroul de presa din Bucuresti?”**„Imi pare rau!”. Omul are o calitate. E calm si politicos. Ar fi capabil, daca la cutremur ii cade un tavan in cap sa zica:”Imi pare rau. Adresati-va in alta parte!”. Interludiu. Alaturi de noi, pe un fotoliu sta un tip la 50 si ceva de ani, cu fata de drinkuitor de meserie si cu o mustata mare cat o nutrie. Se baga in vorba. „Daca vreti, vorbesc eu.” E clar ca se baga in seama la misto. E sofer. Si comic, in timpul liber. Paranteza, cu cateva minute mai devreme, cineva i se adresase cu „Domnu’ Diaconu”. Normal ca bagasem la cap. Ii zic: „Domnule Diaconu, stati putin, ca o sa vorbim”. Omul se curenteaza brusc. „Dar de unde stiti ca ma cheama Diaconu?”. Il las in plata Domnului. Iar Cristea ii inchide si el gura. In fine. Totul e sterp. Pedalam in gol. Cristea isi stie bine lectia. Mai fac o incercare: **Domnul Petre Stoian (ministru-consilier insarcinat cu afaceri interne in Japonia) este aici?**„Adrian Cristea nici nu clipeste.**Da, dar nu e disponibil**”
Insist:”Fizic sau...” „ omul o tine pe-a lui, fara sa cupleze la glume”.

„E prins cu situatia asta, cu plecarile.. Stiti? E agitatia asta...” „Ce agitatie, ca va vad foarte relaxat”
Omul confirma: „Sunt relaxat si calm. „Enervant de relaxat”, imi zic in gand. „Bine. Hai ca plec, atunci”. Adi se lumineaza. „Plecati? Nu ramaneti peste noapte? Si zambeste pentru prima oara. E clar, e om...” „Nu. Plec**va e frica?**”Aici a fost obraznic. Il trimite pe internet. Si, da, m-am lamurit. Aici lumea e mai tacuta ca un hoke, pestele ala oceanic de care deja m-am saturat. Ii las. Salut, salut si ma gandesc ca oamenii imi trimit, in gand, „cele mai calde salutari”. Asta pentru ca li s-a racit supa. Dupa cateva alte ore petrecute, totusi, placut in Tokyo, iau din nou, trenul, spre Osaka”.

1

Scrisoarea unui roman din Tokio: “In Japonia fundamentul oricarei actiuni este Responsabilitatea”

ADRESA: <http://crct.ro/ne80>

Un tanar roman care lucreaza la o banca de investitii din capitala japoneza descrie, intr-o scrisoare publicata de zf.ro, atmosfera din Tokio si modul in care se raporteaza cetatenii de rand la situatia dramatica din aceasta tara devastata de cutremur si tsunami, asupra careia planeaza pericolul unei catastrofe nucleare. El remarca mai ales taria de caracter si solidaritatea de care dau dovada japonezii, care aleg sa nu fuga din nord, intrucat stiu ca este responsabilitatea lor sa faca fata acestei situatii si sa o invinga.

2

Un roman, in drum spre zonele calamitate din Japonia

ADRESA: <http://crct.ro/ne0C>

Ziaristul Cristian Botez s-a aventurat spre Japonia imediat ce aceasta tara a fost lovita de cutremure si tsunami, pentru a relata drama japonezilor. Initial, dorea sa ajunga in nord-vestul Japoniei, regiunea cea mai afectata de tsunami, insa din cauza norului radioactiv, planul sau s-a schimbat si acum se indreapta spre Tokyo.

ADRESA: <http://crct.ro/necC>